Ч. 290. Субота 13 січня 1912 (31 грудня 1911). Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Запрошенє до передплати.

За кілька днів розпічне ся **двайцять другий рік** нашого нидавництва: найліпший доказ, що „Народна Часопись“ уміла здобути собі прихильність нашої суспільности. При сій нагоді можемо ще й на то покликати ся, що „Народну Часопись“ передплачують і читають дуже радо навіть наші земляки далеко за морем аж в Америці, а се хиба найліпший доказ, як наша суспільність знає і уміє добре оцінити ту прислугу, яку їй робить наша часопись. Скажемо длятого, що як доси так і на будуче буде „Народна Часопись“ трудити ся дальше в тім самім напрямі, а всї змагання редакциї будуть стреміти до того, щоби нашій Вп. Публицї подавати як найобильнїйший і як найдобірнїйший материял не лиш із суспільного і політичного житя, але також із всїляких піль людского знаня. Длятого звертаємо ся до наших Вп. Передплатників і Читачів з просьбою, щоби не забували на нашу часопись, а приєднували їй прихильників в як найширших кругах.

„Народна Часопись“ буде й в новім роцї виходити під тими самими услівями що доси, а іменно:

Для львівских передплатників в аґенциї дневників п. Ст. Соколовского пасаж Гавсмана ч. 9 і для **передплатників на провінциї** в ц. к. Староствах:

на цілий рік	К 4·80 с.
на пів року	„ 2·40 „
на чверть року	„ 1·20 „
місячно	„ —·90 „

поодиноке число 2 с.

Для передплатників в нашій Адміністрациї ул. Чарнецкого ч. 10, II. поверх, котрі хотять, щоби їм висилати **безпосередно почтою**:

на цілий рік	К 10·80 с.
на пів року	„ 5·40 „
на чверть року . . .	„ 2·70 „
місячно	„ —·90 „

поодиноке число 6 с.

Сойм краєвий.

(114 засїданє I сесиї IX періода з дня 11 січня 1912).

Вчерашне засїданє сойму відбуло ся при незвичайно численнім комплеті послів. Між иншими явили ся в соймі також п. п. Міністри Вяч. Залеский і Длуґош. З Русинів не прибув тяжко хорий п. Ганчаковский і п. Криницкий.

Засїданє відкрив п. Маршалок ґр. Стан. Баденї о год. 11½ ударом маршалківскої булави, та оповістив цїсарский патент з 4 січня, якими скликано галицкий сойм. Сконстатувавши комплет, привитав послів і уділив слова п. Намістникови.

П. Намістник др. Михаіл Бобржиньский оповістив про резиґнацию митрополита ґрафа Андрея Шептицкого зі становища віцемаршалка та про іменованє на его місце Преосьв. еп. Константина Чеховича.

З черги забрав голос п. Маршалок ґр. Ст. Баденї і виголосив довшу промову про виборчу реформу до сойму, про лихий стан краєвого буджету, про дорожню, про лихе материяльне положенє народного учительства (по руски) про будову шкіл, висловив радість ізза розпочатя будови каналів, а вкінци зазначив потїшаючі прояви економічного поступу в краю

19)

З північної Африки.

(Після дра Штерна, Г. Зінґера, Нея і др.—зладив К. Вербенко).

(Дальше).

Тепер розпочав я вандрівку назад вже пішки і аж тепер розпізнав величаву красу сеї дебри смерти. Вирита на скалї при входї напись пригадує, що гостинець той був збудований в роках від 1863 до 1870 і коштував величезні суми. Вже перед тим була тут вузка, дуже небезпечна ґірска стежка, котра мабуть походила ще з римских часів; але Французи зробили з неї знаменитий широкий гостинець, котрий по части виковали в скалах, по части підперли підмурованими стовпами і філярами, поробили мости і тунелї та й удержують его безнастанною роботою, запрятуючи спадаюче камінє та намул і відвертаючи спливаючі з гори водопади. За кождий раз коли паде дощ, то з вершків гір Джебель Такушт, Джебель Адрар Амеллал і Кеф Ранден змиває множество дрібного і грубого каміня та намулу; на гостинцю над берегом пороблені рівцї і дїри до відпливу, але иногдї може то камінє наробити великої шкоди і повиривати значні кусні гостинця. Длятого на самій серединї Шабета, там, де гостинець по високім мостї переступає через ріку, знаходить ся бюро для будови гостинця, котрого урядники ведуть роботи і мають до розпорядимости цїлу армію Кабілїв і Арабів до роботи, а також вози і мули.

Оба тунелї, з котрих послїдний викінчено лише що в 1878 р., мають головно на цїли ловити спадаюче камінє; они мають длятого на метер грубе бочковате склепліне, на котрім вже тепер лежать значні купи каміня.

Там над рікою на отвертій скалистій вижинї знаходить ся величезна пропамятна таблиця, виписана по францускя і по арабски, пригадуюча день 7 цьвітня 1864 р., коли то перші францускі вояки переходили сим вивозом, який тодї лише що лагоджено; були то тіральєри, то войско, зложене із самих тувемцїв, котрого специяльностию, як то я кілька разів мав нагоду переконати ся, єсть лазити по горах.

Отже так вандрував я серед тої величавої природи по безпечній дорозї, яку людска ревність і культура, що добирає ся навіть до диких сторін, виковали в скалах. А ген високо в горі, далеко понад вершками гір лїтають орли, ба не лїтають, а ніби висять у воздусї, довкола мене лїтають цїлі стада ластівок, кригульців і всїляких инших птиць, в сподї гудить і шумить ріка по каміню, а тут коло мене ідуть подорожні в довгих білих бурнусах, в ріжнобарвних турбанах або в червоних фесах на голові, а під пахою замість рушницї, котру сотками лїт носили, а котрі їм тепер поступаюча культура зовсїм відобрала, лиш груба палиця.

Відтак надходить мала каравана ослів і мулів, грубо обпакована всїлякими краєвими виробами, якийсь тягаровий віз на височезних колесах, що везе сим гостинцем всїлякі товари з Альжіру аж далеко в пустиню, або якийсь низький візок сїльский а часами засопить якийсь самоїзд або покаже ся патролюючий жандарм на кони. Серед тої величавости природи людске житє на сїм гостинцї видає ся страшно маленьке а кождий закрут показує нам новий вид, робить нову несподїванку; то голі скали піднимають ся аж десь до самого неба, то спади зарослі густим лїсом, то розсаджене румовище скал, то лагідне узбіче якоїсь гори, котре відтак стрімко піднимає ся в гору аж до самого вершка гори сповитого хмарами — а в долинї шумить безнастанно ріка.

Дуже рухливий „Туристичний Клюб француский“ поробив тут в Шабет-ель-Акра ще окремі стежки на скалах для туристів, по котрих можуть хиба лиш ті ходити, котрим голова не завертає ся. Одною сходить ся до бистрицї, она переходить через „дїдьчий міст“ на рицї та іде відтак стрімкими закрутами по стїнцї з противної сторони аж до кабільского села Джермуна, укритого між горами. На узбічах сеї части дебри держать ся ще сотками дико жиючі малпи, котрі часами бувають так сьмілі, що підходять до подорожних і здалека прий-

Окликом в честь Цісаря покінчив свою бесіду п. краєвий Маршалок.

По промові п. Маршалка, забрав голос п. Намістник др. Михаіл Бобржиньский.

Зазначив, що 1911 р. був одним з найтяжших для політичної адміністрациї в нашім краю; крім великого зросту звичайних аґенд і переведеня загальних виборів до парляменту, станули перед краєвою адміністрациєю великі задачі, котрі вимагали надзвичайного напруженя сил і великої бачности. Дальше п. Намістник обговорив справу роздаваня шинкарских концесий. Відтак обговорив послідну конскрипцию. Згадавши про епідемію слинавки та вводжене в житє ловецкого закона, вичислив закони порішені в попередній сесиї, о скілько они вже одержали санкцию або й ні. Згадавши про поступи на поли промислового шкільництва, виголосив п. Намістник по руски уступ про польскі і українські школи середні та про фонди на будову народних шкіл. З горячим апелем звернув ся відтак п. Намістник до сойму, щоби перевів рішеня в справі поправи учительскої долі. Справа ся не повинна стрінути ся з перепоною ізза національно-політичної боротьби в краю. Під конець перейшов до свого становища в справі виборчої реформи. На поручене п. Президента міністрів підняв ся він трудного посередництва, до якого доложить всїх зусиль. Конечним для переведеня виборчої реформи уважає п. Намістник витворене компромісового настрою, завішеня оружия і того, що дратує другу сторону та того, аби обі сторони приступили до переговорів. Коли то наступить, богато противенств зійде до непорозумінь і остаточно противенства вирівнають ся.

П. Маршалок краєвий ґр. Стан. Бадені забравши знов голос, присьвятив свою бесіду памяти померших послів: Чеча, кардинала Пузини, о. Стояловского і Стан. Брикчиньского. Посли повстанєм з місць пошанували память покійних.

Перед приступленєм до дневного порядку, зажадав голосу пос. др. К. Левицкий і висловив становище українского клюбу в справі соймової виборчої реформи, зазначуючи своє здивованє, що ся так преважна справа уступила місце меншим, важнійшим або і менше важним справам. Наконець зложив п. Левицкий іменем українського клюбу заяву що до становища українского клюбу супроти поведеня польскої більшости в справі виборчої реформи.

Подібну заяву виголосив і москвофіл др. Дудикевич.

Пос. Петрушевич ставляє внесенє на 8-дневну перерву в засіданях для руско-польских переговорів в справі виборчої реформи.

Єго виводи піддержує іменем свого клюбу др. Король.

Пос. Лео заявляє іменем польских клюбів, що внесенє п. Петрушевича неможливе до принятя.

Внесенє п. Петрушевича відкинено всїми польскими голосами.

Пос. Петрушевич жадає ще раз голосу і ствердивши, що польска більшість, занявши неприхильне становище до єго внесеня, кинула виков борби, заявив, що Русини приймають сей виков і будуть бороти ся, сьвідомі того, що за ними весь нарід.

Коли п. Маршалок ґр. Бадені приступив до порядку дневного, зачала ся технїчна обструкция руских послів при помочи всїлякого рода інструментів.

Мимо того сойм полагодив всї справи, стоячі на дневнім порядку і п. Маршалок о годині 2 з полудня закрив засіданє.

Про слідуюче засіданє будуть посли повідомлені письменно.

Новинки.

Львів, 12 січня 1912.

— **Іменованя.** П. Міністер скарбу іменував в етаті прокураториї скарбу у Львові секретарів прокураториї скарбу: дра Кар. Скровачевского і дра Ад. Ляредемера радниками скарбовими, ад'юнкта прокураториї скарбу дра Тад. Соболевского секретарем, а конципіста дра Йос. Льоншана адюнктом прокураториї скарбу.

Президент гал. Дирекциї почт і телеграфів надав посади експедиентів почтових офіциянтам: Ст. Яцковскому в Хоходові, Тад Волошиньскому в Двиничці, Анг. Луцкій в Лубянцях, Ів Ярчевскому в Росільній, Ів. Ґермкови в Козьовій, Йос. Ленчиньскому в Завадці коло Козьової, Кар. Кручкови в Миколаєві к Бродів, Ів. Фролякови в Галх к. Львова, Ст. Чирняньскій в Кобилянці, Едм. Борицкій в Луцї малій, Л. Юрашкови в Монастири, Анд. Пасїчникови в Суходолї, Зиґм. Голомбови в Конюшкові; експедиентам почтовим: Йос. Ідзіньскому в Райтаровичах, Фр. Іллюкевичівній в Бабицях над Сяном, Ван. Масловскій в Тухли і Л. Брунвальдови в Угерску; помічницям почт.: Кар. Костацца в Тисменичанах і Юл. Копачиньскій в Брусні новім.

— **Краєва Рада шкільна** оголошує, що на основі уповажненя п. Міністра робіт публичних п. Намістник зарядив отворене школи ремесел будівельних в Бучачи з початком марта 1912 р

— **Розширенє соймового будинку.** Наслідком збільшеного обсягу діланя показує ся, що соймовий будинок є за малий, щоби міг помістити всї бюра Виділу краєвого і дати послам вигідні комнати для нарад Наслїдком сего краєвий Виділ предложить соймови проект побудованя третого поверха на своїм будинку від сторони ул Костюшка, та добудованя другого поверха в подвірю, через що одержало би ся 29 великих бюрових льокалів і 4 великі салї комісийні. Ся добудова має коштувати звиш 300.000 К.

— **Загадочна справа.** Оногди около 9 год. рано приставив аґент поліцийний на інспекцию поліцийну дївчинку літ може 11—12, порядно убрану але без верхного одїня, котра сказала, що есть ґрафянкою Ожаровскою, що день перед тим вечером приїхала з матїрю до Львова, але серед глоти стратила матїр з очий і блукала ся цїлу ніч. Оповідала дальше, що матїр еї мешкає в Висоцку коло Бродів у дїда, котрий есть послом на сойм і приїде до Львова. Она просила, щоби еї вислали до дїда Висоцка. Коли комісар сказав їй, що лїпше прецї відшукати матїр, дївчинка рішучо тому противила ся і просила, щоби їй дати гроші на дорогу, а она вже сама дасть собі раду. Дївчинку задержано на інспекциї а комісар зачав телефонічно розвідувати про матїр дївчини. Около полудня явила ся матїр і забрала дївчинку, але зовсїм не вияснила сеї події а поліция не мала причини робити доходженя і так справа повістала загадочною.

— **Брутальне побитє божевільної.** Мария Баранова найшла оногди на дорозї до Погулянки безпритомну якусь жінку, перемерзлу і побиту. Повідомлений про се аґент поліциї Скочиляс, прийшов на місце і ствердив, що ся жінка, то хора на умі жінка зарібника Чутербока. Рано вийшла она з дому і коло цеголень на Погулянцї зблудила. Цегольники Сюдик і Авеневич, думаючи, що се якась злодїйка, побили нещасливу немилосердно і брутально до крови і зіпхнули еї із шкарпу на улицю.

мають від них кинений їм кусник хлїба або цукру.

Инша дорога веде від уряду дорогового до Шабет Акори; она просто викована в скалї і починаючись у висоті яких 30 метрів над рікою крутить ся і вє ся по простісеньких иноді навіть перевисшаючих скалах високо в гору вздовж долини. Кабілї, призвичаєні лазити по горах, ходять дуже радо сими стежками; тоді й такому туристови, що не боїть ся, піде мороз по тїлї, коли на вузонькій стежцї без всякого поруча у висоті яких 1 0 метрів над пропастию побачить громадку опалених від сонця людий в бурнусах, котрі иноді досить непривітно споглядають, але при тім такі добродушні як дїти; майже всї здоровлять, чужинця особливо же туриста з цїлою чемностию.

Сумерк мене захопив і я мусїв прискорити кроки, але вже на другий день досьвіта повандрував я знов в долину в дебру. Був то прекрасний маєвий ранок; в густих корчах співали соловейки, витаючи молодий день а сонце слало їм теплі лучі в холодну пропасть між скалами. На гостинци сидїли робітники від доріг коло ватри і лагодили собі снїданок; дим піднимав ся синими клубами в чистий ясний воздух, де знову як вчера лїтали орли. В долині гудїла бистриця по камінню, на травниках пасли ся кози і осли а по стрімких скалах лазили якісь хлопцї, збираючи пашу для коров.

На чудово краснім гостинци зібрала ся знову дивна мішанина подорожних; бурнус значно перевисшав одяги новомодної культури а я наставив свій фотоґрафічний апарат на що найкрасші образи природи. Кількох Кабілїв заглянуло з цікавостию до моєї скриняки і з як найбільшим заінтересованєм вислухали мого поясненя та споглядали крізь апарат на переходячу череду овець. Мушу признати ся, що страх, який мене брав, коли я собі укладав плян пішої вандрівки через Шабет ель Акра. Менї тепер майже сьмішним видавав ся в виду тої одинокої в своїм родї краси природи, тої ввічливости інтелїґентного племени Кабілїв і знаменито зорґанізованої служби безпечности.

Можу кождому подорожному лиш радити, щоби укладав собі безусловно плян пішої вандрівки, коли хоче оглянути дебру смерти Шабет-ель-Акра.

8. Арабский ярмарок.

Не знаю красшого ярмарку на сьвітї як ярмарок в Біскрі. В менї відозвали ся всї дитинячі забаганки і всї скарби землї лежали тут передо мною розложені, сьвітили ся і вабили до себе. Я хотів би був мати лиш велику суму, от так яких сто корон, щоби цїлий ярмарок „розбити". Я хотів би був закупити цїлі ваґони всего, щоби то завезти домів а дочисливши до того всего ще й перевіз та мито на границї. Весь той товар був у нас неоцїнений. Я не міг піти на ярмарок, щоби не купити бодай випханої ящірки; коли же я пішов вже з гори з тим наміром, щоби щось купити, то певно з наміреного одного скарбу зробило ся чотири. Ярмарок в Біскрі то висока школа до самовихованя і запанованя над самим собою, бо такий бідачиско як я може лиш малий капітал в такі річи вкладати; а відтак і жаль менї було торгувати ся о якусь дорогоцїнність, що в моїх очах була десять разів більше варта, насамперед із зажаданих двох франків (корон) на вісїмдесять сантимів (сотиків) або з 12 су (60 сотиків, один су — 5 сантимів) на два су. Я мусїв нераз здобути ся на таку відвагу, що обернув ся гордо і нїби пішов, бо властитель товару був на стілько характерний, що не хотів нічого спустити з поданої цїни одного франка, підчас коли я давав лиш пів франка, хоч я з цїлого серця дав би був і 3 франки. Я знав, бачите, що продавець буде мене пізнїйше кликати, щоби з кровавим серцем, але з усьмішкою на лици продати менї свій товар за 50 сантимів. З кровавим серцем, бо єму не удало ся дурного зловити, з усьмішкою на лици, бо все-таки хтось знайшов ся, кому він свій товар продав. Та менї то байдуже, менї лиш вєтидно було обнизати так дуже ідеальну вартість випханої ящірки лиш длятого, щоби арабский продавець не уважав мене за дурака для того, що я не торгую ся.

(Конець буде).

Брутальних цегольників арештовано, а Чутербакову відставлено до шпиталю.

— **Ретельні купці.** Борух Штраммер і его жінка Ґолда, замешкалі в Олешицях, станули вчера перед звичайним трибуналом обжаловані о обманьство, доконуване в той спосіб, що фальшували вагу. Борух і Ґолда торгували збіжем, а щоби мати більший заробок, досипували до 5 кільоґрамів ваги відповідну скількість шроту і так на 10 кільо збіжа, яке купували, зарабляли шротами 6 кільо. Господарі в Олешицях добачили то і завізвали жандарма, а той забрав вагу і зробив донесенє до властий, котрі потягнули обох супругів до одвічальности.

— **Приготовляючий курс до ґімназиї в Коломиї.** Що року перепадає при вступнім іспиті до ґімназиї не мале число наших учеників, головно селяньских і міщаньских синів, з браку відповідного підготованя. Через се неодин батько, знеохочений лихим вислідом, перестає посилати сина до школи, бо инших шкіл у нас нема. Щоби сему лихови зарадити, отворить виділ „Філії Руского Товариства Педаґоґічного" в Коломиї з днем 1 лютого 1912 р. курс приготовляючий учеників до вступного іспиту до ґімназиї, наколи зголосить ся достаточне число учеників. Тому звертає ся виділ з взивом до всіх П. Т. Родичів та опікунів, маміряючих посилати своїх синів чи вихованків в слідуючім шкільнім році до ґімназиї, щоби, користаючи з нагоди, дати своїм синам відповідне підготовлене, вимагане при вступнім іспиті до І. кляси ґімназ., вписали їх на сей приготовляючий курс, ведений учителями ґімназиї. На курс будуть приняті ученики, котрі в сім році скінчать 10 або найбільше 13 рік житя, та скінчили трету або четверту клясу народної школи. Оплата виносить 25 К місячно, а для учеників, що дістануть удержанє з дому, 10 К, за саму науку 5 К місячно. Зголошеня, до котрих треба долучити метрику уродженя і сьвідоцтво шкільне з послідного півроку, належить слати найдальше до 26 січня 1912 на адресу: Никифор Даниш, ц. к. професор ґімназ. — За виділ: *Н. Даниш*, голова і *М. Лаврів* за секретаря.

— **Российский бальон** летів дня 3 січня с. р. над Галичиною коло Гусятина у висоті кілька сот метрів. На бальоні були синьо біло-жовті хоругвки а в лодці бальона сиділо двох российских офіцирів. Через далековид видно було, що були чимсь заняті. та послугували ся також дальновидом. Над Гусятином кружив бальон около 5 минут, відтак утік скоро в сторону Росиї. Староство в Гусятині донесло о тім до міністерства заграничних і внутрішних справ, а також до Намістництва. — Подібна вість наспіла і з Перемишлянщини. Того самого дня перелетів бальон понад Миколаєвом, Печенією, Куровичами, Полюховом і помчав ся на схід в сторону Золочева. Бальон летів дуже низько, спускаючись особливо над місцевостями до кількананцяти метрів понад землю, так що звисаюча линва зачіпала о верхи дерев. В коши находило ся двох людий, мабуть российских офіцирів. Незгідність сих вістий лиш в тім, що хоругвки, які звисали із сего бальона, були біло-синьо червоної краски.

— **Нещаслива пригода чи самоубийство?** Вчера рано стала ся на головнім двірци така пригода: Якийсь мужчина в силі віку переходив через шини. Нараз над'їхала льокомотива і нещасливий попав ся під колеса та згинув на місци. Як опісля показало ся, був то помічник маґазинера, Станислав Півоньский, чоловік женатий і батько дітий. Траґічну смерть сего чоловіка уважають що в связи з полідними арештованями за крадежі в маґазинах. Півоньский, кажуть, знав дуже добре пануючі в маґазинах відносини і глядів на пальці тим, що того допускали ся. Він знав всі тайни злодіїв, знав, хто до тої шайки належав, де подівали ся крадені товари і т. д. На вість о перших арештованях на двірци бл. п. Півоньский висказував перед знакомими обаву о своє житє, бо виговорив ся необачно, що знає о цілій справі дуже богато і знає всіх, що крали і брали участь в крадежи. Коли послідний раз виходив до служби, прощав ся з жінкою і дітьми, мов би прочував, що вже більше з ними не побачить ся. В перший хвили був погляд, що Півоньский закінчив житє самоубийством, тепер же зачинають підозрівати, чи не виконано тут хитрим способом якогось злочину, щоби позбути ся невигідного в згаданій справі сьвідка.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ветеринарнийно-господарский курс в Тернополи** устроює Філія „Сільского Господаря" при помочи Головного Виділу Краєвого Тов. господ. „Сільский Господар" у Львові, котрий зачне ся дня 23 січня 1912 р. о 8-ій год. рано в салі „Міщаньского Братства", а скінчить ся дня 27-го січня роздачею сьвідоцтв учасникам курсу.

Ветеринарийні виклади обняв на просьбу Головного Виділу Вп. Володимир Чубатий, мійский ветеринарийний лікар в Дрогобичи, що буде супроводжати свої виклади демонстрациями на фантомах, демонструючи рівночасно практичне приміненє ветеринарийних приладів в господарстві.

Програма викладів:

1. Плеканє звірят домашних. 2. Хороби звірят домашних внаслідок злого плеканя і їх лічене. 3. Хороби заразливі з приміненєм закона з демонстрациями зараків. 4. Поміч тільній корові з демонстрациями на фантомах. 5. Поміч в наглих випадках з демонстрациями на живих звірятах. 6. Купно домашних звірят на дорозі з демонстрациями на живих звірятах. 7. О хоробах у звірят, при котрих можна купно уневажнити або жадати відшкодованя. 8. Розпізнаванє віку у звірят домашних з демонстрациями. Крім того виголосить Впр. о. Плятон Карпіньский реферат про асекурацию худоби.

Дня 25 січня 1912 р. о 2-ій год. попол. відбудуть ся також Загальні Збори Філії Сільского Господаря в Тернополи при участи делеґата Головного Виділу Впр. о. Северина Борачка. Всякі інформациї що до сього господарско-ветеринарийного курсу уділяє Філія Сільского Господаря в Тернополи ул. Міцкевича ч. 3. Туди належить також звертатись із зголошенями до участи в тім курсі.

Телеґрами.

Петербург 12 січня. Цариця Александра Феодоровна приняла вчера австро угорского амбасадора і его жену.

Константинополь 12 січня. Вчера вибух огонь в католицкій катедрі сьв. Духа в Шішлі коло Пери і знищив закристию і дзвіницю; головний будинок виратовано.

Константинополь 12 січня. На вчерашнім засіданю палати підчас дальших нарад над зміною арт. 25 конституциї, настали бурливі події, коли пос. альбаньский Гассан назвав молодотурецкий комітет і молодотурецку партию „бандою". Президентови удало ся завести спокій.

Тебріс 12 січня. (Аґ. Пет.) Пятьох проводирів Фідаїсів, орґанізаторів антиросийского руху арештовано. Они будуть поставлені перед воєнний суд.

Ню-Йорк 12 січня. З пивниць із спаленого будинку асекурацийного товариства Equitable видобуто вчера в присутности відділу поліциї цінні папери вартости 300 міліонів долярів.

Чікаґо 12 січня. В будинку біржи вибух вчера по полудни огонь, котрий перекинув ся також до салі біржи товарової. Серед зібраних настав переполох. Шкода не велика. Огонь до вечера угашено.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм числ мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·44** 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·44, 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·20**, 3·05*) 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·[illegible].
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·53** 9·09, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний двірець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·30**, **2**, 5·4[illegible], 7·15†) **8·25**, 9·50.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30
†) з Красного.

З Черновець: 12·05, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·5[illegible], **6·26**, 9·34
*) із Станиславова †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·0[illegible]
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·14, 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

Ц. к. уприв. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржові замовленя

виконує ся під найкористнійшими условями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і корисної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

чисел льосів і иньших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до переханованя цінні папери і уділяє на них задатки.

☞ Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити

(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує, в сталевій панцирній касі сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де **безпечно а дискретно** може переховати своє майно або важні документи. В тім напрямі починив банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділі.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада.